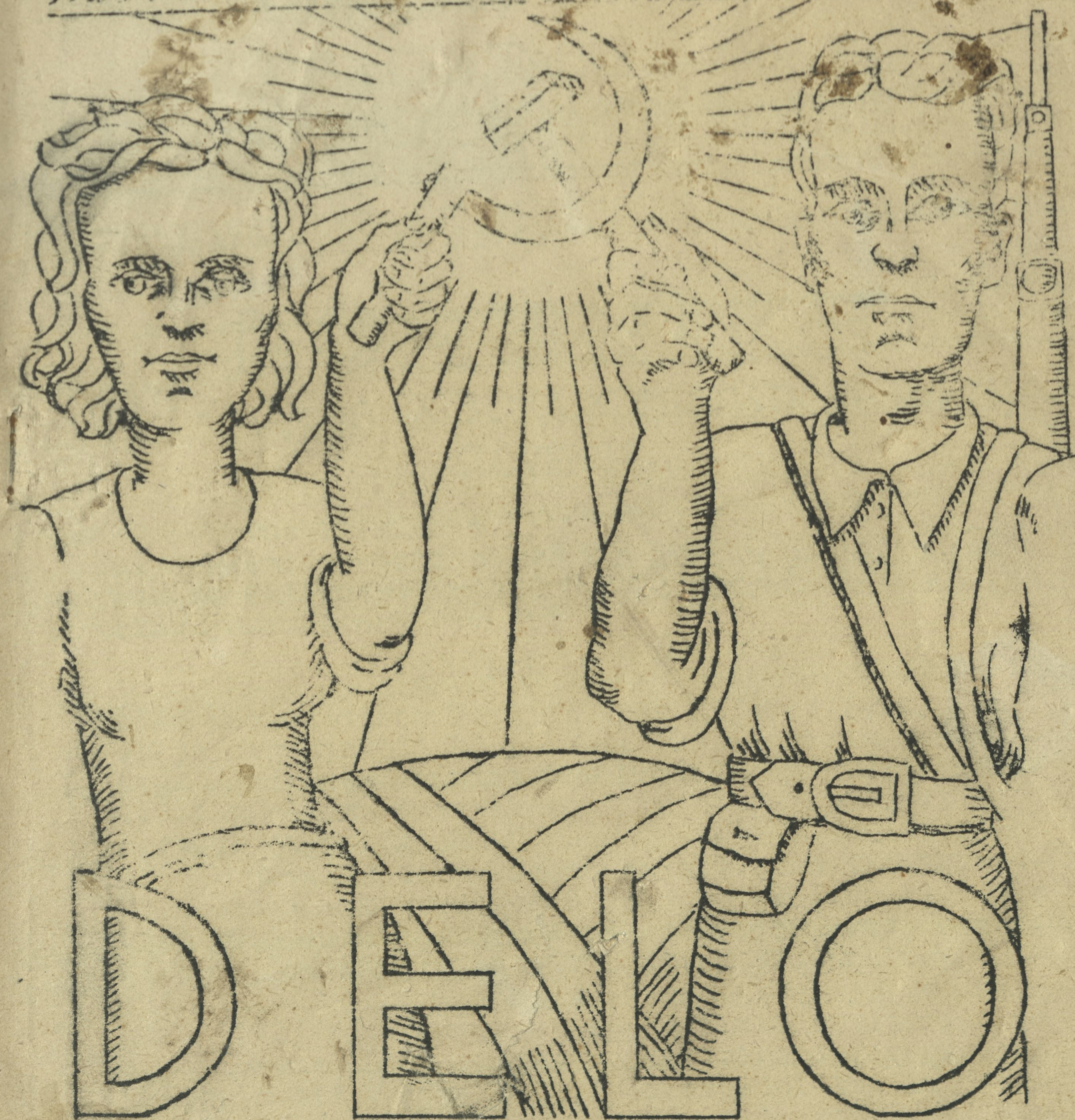

ORGAN CENTRALNEGA KOMITETA
KOMUNISTIČNE PARTIJE SLOVENIJE

PROLETARCI VSEH DEŽEL, ZDRUŽITE SE!

DELO

- ORGAN CENTRALNEGA ODBORA
KOMUNISTIČNE PARTIJE SLOVENIJE

Junij 1942.

Štev. 3.

KOMUNIKE

CENTRALNEGA ODBORA KOMUNISTIČNE PARTIJE SLOVENIJE

Dne 21. maja t.l. je bil ustreljen v Ljubljani v gramozni jami za Svetim križem, zvesti bojevnik za veliko stvar delavskega razreda in slovenskega naroda, naš tovariš

T O N E T O M Š I Č ,

član Komunistične Partije Slovenije od 1928. leta dalje, organizacijski sekretar Politbiroja Centralnega Komiteta Komunistične Partije Slovenije, kandidat za člana Centralnega Komiteta Komunistične Partije Jugoslavije.

Tovariš Tone Tomšič je bil eden tistih, redko neustrešnih revolucionarnih bojevnikov, ki so z vsem svojim življenjem in še s svojo smrtjo služili samo veliki stvari osvoboditve slovenskega naroda in delavskega razreda. Zaradi tega je vse njegovo življenje zvezano z neprestanim trpljenjem po jugoslovanskih in okupatorskih ječah ter v globoki nelegalnosti. V Jugoslaviji je odsedel tri in pol leta robije, 9. decembra 1941. pa ga je aretirala Ge-

stapo. Po strahovitem fizičnem mučenju v Ljubljani, Begunjah in Mariboru, kamor so ga odvlekli Nemci, je bil 16. maja t.l. obsojen na smrt pred ljubljanskim okupatorskim krvavim "sodiščem". Nikoli ni bil tovariš Tone Tomšič omadeževal slavne zastave Marksa, Engelsa, Lenina in Stalina, pod katero se je bojeval zvesto in vdano. Kakor je hrabro prenesel vsa nečloveška mučenja, tako je tudi umrl s smrtjo heroja.

Komunistična Partija Slovenije je s Tonetom Tomšičem izgubila enega svojih najboljših aktivistov in funkcionarjev. Organizacijsko in vzgojno delo Toneta Tomšiča je vtisnilo pečat vsej organizaciji Komunistične Partije Slovenije. Vsa velika delavnost KP Slovenije je v poslednjih letih ne- ločljivo zvezana z imenom Toneta Tomšiča.

Ob grobu našega Toneta Tomšiča se komunisti Slovenije ponovno zavozujemo nuditi vse svoje sile ter sposobnosti in če treba, tudi svoja življenja za osvoboditev in združitve slovenskega naroda ter za velike smotre delavskega razreda.

Komunisti! Dvignite visoko nepremagljivo zastavo Marksa, Engelsa, Lenina in Stalina!

Slava Tonetu Tomšiču!
Slava padlim junakom osvobodilnega boja!
Še smeleje naprej!

22. maja 1942.

CENTRALNI KOMITET
KOMUNISTIČNE PARTIJE SLOVENIJE.

TONJE TOMŠIČ-VZORNIK KOMUNISTOM IN VSEM AKTIVISTOM OF

Pod fašističnimi kroglami je padel borec, volitelj in heroj - Tone Tomšič. Padel je prav tedaj, ko je pričela osvobodilna borba slovenskih ljudskih množic žeti svoje najvidnejše uspehe - osvobajanje zaslužnjene slovenske zemlje.

Tone Tomšič sodi med osnovne tvorce bodoče svobode slovenskega naroda, delovnega ljudstva in delavskega razreda Slovenije, ovo ime je neločljivo združeno z vsemi tistimi dejanji in razvojnimi členi osvobodilne borbe, ki so privedli naš težki boj od uspeha do uspeha. Sovražnik ga je fizično uničil, preden je mogel zazreti najveličastnejše sadove svojega dela. Toda nje, ov revolucionarni duh živi, T o n e T o m š i č nam je postal vzornik za vso pot, ki je še pred nami. Dovršili bomo, čemur je polagal temelje naš nepozabni tovariš Tone. Njegove lastnosti neustrašnega borca in neustrašnega junaka bomo gojili v slehernem komunistu in slehernem iskrenem aktivistu Osvobodilne fronte. Neuničljivi revolucionarni duh Toneta Tomšiča bo v naši Partiji razvil še močnejši plamen borbenega poleta. Izročilo Toneta Tomšiča bo živelo v srcih slovenskih borcev in vsega delovnega ljudstva Slovenije tako danes in jutri, ko še bijemo težki osvobodilni boj, kakor v dobi, ki se na z vsakim dnem hitreje približuje, v dobi namreč, ko bomo z vsemi močmi gradili srečno bodočnost slovenskega naroda, delavskega razreda in delovnega ljudstva.

Pred nami so še hudi boji, ki nam nalagajo, da razvijemo vse lastnosti neuklonljivega, po rrtvovalnega in neumornega aktivista ter organizatorja, vse lastnosti borca, ki se s preziranjem smrti bori s puško v rokah za svobodo.

Ob junaški smrti Toneta Tomšiča želimo komunistom in drugim aktivistom Osvobodilne fronte predo-

čiti predvsem tiste njegove bojevniske lastnosti, ki so nam danes zlasti potrebne, če hočemo dovršiti delo, katerega sotravec je Tone.

Tone Tomšič je vzor junaškega obnašanja pred sovražnikom. Pet noči zaporedoma so ga že v Ljubljani do nezavesti mučili, toda niti besedice niso iztisnili iz njegovih ust. Junak pred mučitelji, je ostal heroj pred "sodiščem" in pred kmeti, ki so ga strelili.

Posnemali bomo Toneovo herojsko obnašanje. Ni je sile na svetu, ki bi smela in mogla komunista pa tudi katerega koli partizana oziroma aktivista OF prisiliti bodisi do najmarjše izdejalke besedice bodisi do kakršnega koli rečastnega ponašanja pred sovražnikom.

Ni je bilo ovire in ni ga bilo napora, ki bi mogel Tonetu Tomšiču preprečiti, da ne bi izpolnil naloga, ki mu jih je poverila Partija in ko so jih terjale od njega potrebe borbe. Vztrajno, neugnano, nepopustljivo premagovanje vseh in vsakršnih ovir je bila lastnost, s katero se je poleg padlega narodnega heroja Slavka Landra v Partiji najbolj odlikoval prav Tone Tomšič.

Posnemali bomo to njegovo lastnost. Trudili se bomo, da postanemo podobni boljševo, o katerih je dejal tovariš Stalin, da za njih ni trdnjav, ki jih ne bi mogli zavzeti.

Tone Tomšič je bil sijajen organizator. Ko so fašistični okupatorji slovenski narod zasužnjili in razkosali, je ostala organizacijska mreža Komunistične Partije Slovenije edina vez med raztrganimi in okrvavljenimi narodnimi deli. Brez take v nelegalnosti preizkušene organizacijske mreže ne bi bil mogoč veličastni polet osvobodilne borbe slovenskega naroda in njegove Osvobodilne fronte. In prav ta nelegalna organizacijska mreža je predvsem Toneova zasluga. Tone Tomšič jo je gradil že pred okupacijo, Tone Tomšič jo je izpopolnjeval v najhujših pogojih nelegalnega dela pod okupacijo. Vse svoje iznajdljivost in vse svoje veselje za podrobno delo je uporabljal, da je ustvarjal organizacijske postojanke, ki so se često zamajale pod strahotnimi udarci fa-

šističnega terorja, ki pa so se vendarle vseloj znova dvignilo.

Fašistična okupacija je oropala slovenski narod še poslednjih trdnjic svobodne besede in svobodnega tiska. Toda osvobodilna slovenska beseda je mogočno zadonela iz podzemlja. Komunistična Partija Slovenije ustvarila slovenskemu narodu in njegovi Osvobodilni fronti tak strokovno kvalificiran, vešč, požrtvovalen in razpreden nelegalni tehnični aparat, da se more z njim ponašati le malokateri drugi narod. Ta edinstvena nelegalna tehnika je zasluga Toneta Tonšiča. Ko je padel v roke fašističnih mučiteljev in krvnikov, smo imeli v tehničnem pogledu vse poglavitno že opravljeno. Mogli in morali smo nadaljevati zgolj njegovo delo.

Posnemali bomo organizatorske sposobnosti in organizatorsko vnemo Toneta Tonšiča. Posnemali jih bomo tam, kjer še gospodarijo fašisti in kjer se moramo še probijati skozi nelegalnost. Posnemali jih bomo na svobodnem slovenskem ozemlju, kjer bomo v duhu Leniновih in Stalinovih navodil dokazali, da komunisti niso sposobni le podirati in rušiti starega ter preživelega, temveč smo še prav posebno sposobni organizirati in graditi novo. Organizatorske sposobnosti in organizatorski duh Toneta Tonšiča naj nas navdajajo zlasti danes, ko na osvobojenem slovenskem ozemlju snujemo in gradimo novo narodno in ljudsko oblast.

Tono Tonšič je bil eden najboljših vzgojiteljev naših kadrov. Pod njegovim organizacijskim in kadrovskim vodstvom je zrastle večina tistih sijajnih komunistov, ki so s preziranjem smrti in zgolj z mislijo na sveto stvar osvoboditve slovenskega naroda in delovnega ljudstva darovali svoje življenje.

Posnemali bomo Tonetovo skrb za kadre. Podobni hočemo postati boljševikom, ki se v celoti zavedajo kaj pomeni Stalinovo navodilo, da kadri odločajo vse. Danes, ko imamo na osvobojenem slovenskem ozemlju vso priliko, da iz najglobljih ljudskih globin dvignemo in vzgojimo požrtvovalne in borbene nove kadre, bomo posvetili kadrom tako v partizen, četah, ka-

kor na terenu kar največjo pažnjo in nego. Naša vojska potrebuje novih in novih komandirjev, komandantov in politkomisarjev. Zaledje potrebuje novih in novih organizatorjev in političnih delavcev. Partija, ki je darovala za svoj narod najboljše kader, potrebuje novih in novih vdanih partijcev. Vsi ti kadri se nahajajo med našim ljudstvom, med delavci, kmeti in delovnimi inteligenti. Znati jih moramo najti, znati jim moramo pomagati, učiti in dvigati jih, nuditi jim vso pomoč pri promagovanju začetnih težav, vzgajati jih v duhu popolne vdanosti veliki stvari osvoboditve slovenskega naroda, delavskega razreda in delovnega ljudstva, v duhu nepopreljive borbe proti vsem notranjim in zunanjim sovražnikom našega osvobodilnega gibanja.

Tone Tončič se je v vsem svojem delovanju trudil, da bi družil revolucionarno načelnost partijca z množično širino osvobodilnega gibanja. Neuklonljivo je stal na pozicijah partijske linije. Boril se je proti oportunizmu in sektaštvu ter proti njunim nosilcem. Ves do poslednje kaplje krvi je bil predan svoji Partiji, avantgardi množičnega osvobodilnega boja.

Za čemer jo stremel Tone Tončič v izgrajeva-partijske linije in samoga sobo kot partijca, za tem bomo stremeli tudi mi. Družiti bomo svojo načelnost z množično širino Osvobodilne fronte slovenskega naroda. Nepopreljivi bomo napram vsakemu omahovanju, ki bi koristilo fašističnim okupatorjem in njihovim notranjim pomočnikom. Gledata ne bomo samo današnjega, temveč se bomo že danes zavedali jutrisnjega dne. Napram vsem tistim sodelavcem v Osvobodilni fronti tega ali onega svetovnega nazora, te ali one skupine, ki gredo iskreno z nami skupno borbeno pot slovenskih ljudskih množic - pot osvoboditve, združitve in neodločbe slovenskega naroda, pot resnične ljudske demokracije in srečne bodočnosti slovenskega delovnega ljudstva - pa bomo pokazali vzor lojalnosti. Enotnost slovenskih ljudskih množic, revolucionarno demokratično vsebino Osvobodilne fronte slovenskega naroda in njeno množično širino bomo čuvali kot zenico svojega očesa.

Trudili se bomo ravnati se po Stalinovem izreku, da so komunisti kakor junak st. Jogrškega bajeslovja Antej. Kakor je Antej izgubil svojo moč čim se je oddaljil od matere zemlje, tako se komunisti prevlečejo z birokratično rjo, čim se oddalji jo od svoje matere, od ljudskih množic, ki so jih vzredile in vzgojile. Najgloblje se povezati z osnovnimi ljudskimi množicami -- taka je temeljna naloga komunistov in vseh borbenih aktivistov Osvobodilne fronte slovenskega naroda. Ne smemo pričakovati, da bodo množice prihajale k nam, če jim bomo govorili nekje z viška, v pridigarskem tonu suhoparnih učenjakov. Podajmo se v vsakem pogledu med množice, tudi med najbolj zaos tale plasti in jim govorimo v njihovem jeziku! Učimo se pri pokojnem Tonetu Tomšiču, ki je bil mojster v uporabi ljudskega jezika, pristopnega in razumljivega najčistjšim ljudskim slojem.

Čepčav je bil Tone Tomšič pr edvsem organizacijski sekretar Partije, je vendarle že v začetkih partizanskega gibanja na Slovenskem posvetil vso pažnjo vojaškim nalogam Osvobodilne fronte. Trdno je zastopal linijo takega partizanskega razvoja, kakršen danes dosega svoje znage v uničevanju sovražniške žive sile in v osvobajanju slovenskega ozemlja. Imel je največje razumevanje za tehnične, finančne in kadrovske potrebe naše nastajajoče vojske.

Posnemali bomo Toneta Tomšiča zlasti danes, ko je za Partijo in celotno Osvobodilno fronto slovenskega naroda najvišja zapoved naslednja: "Vse za našo partizansko vojsko, vse za našo fronto!"

Tone Tomšič je bil na življenje in smrt vdan prvoboriteljici za svobodo narodov, protifašistični urednjavi in skupni domovini vsega delovnega človeštva -- Sovjetski Zvezi. Do dna je razumel, da je usoda naše slovenske domovine in našega slovenskega naroda neočljivo povezana z usodo Sovjetske Zveze. Ve ra v Sovjetsko Zvezo, slavno boljševiško Partijo in v voditelja narodov, tovariša Stalina, ga je navdajala pri slehernem koraku njegovega dela. Vlivel jo je vsem tistim, ki so se borili skupno z njim.

Posnemali bomo Toneta Tomšiča. Ne samo vsak komunista, temveč prav vsak aktivist Osvobodilne fronte, prav vsak pošten Slovenec mora spoznati in se zavedati, da je naslonitev slovenskega naroda na Sovjetsko Zvezo edino za dokončno in trajno slovensko narodno osvoboditev.

Tovariš Tone! Tvoje telo je zagrnila slovenska zemlja, toda tvoj borbeni dah živi in deluje med nami. Ob Tvojem junaškem spominu se Komunistična Partija Slovenije in njen Centralni Komitet obvezuje, da bosta pod vodstvom Centralnega Komiteta Komunistične Partije Jugoslavije, kateremu si bil vzorno vdan, dovršila, kar smo pričeli skupno s teboj in za kar si daroval svoje, z borbami, trpljenjem in odpovedovanjem izpolnjeno življenje.

Komunisti in vsi aktivisti Osvobodilne fronte — naprej v borbo, do novih zmag!

Peter Kalan

Centralnemu Komitetu Komunistične Partije Slovenije

Okrožni Komitet in delegati Komunistične Partije iz notranjskega okrožja, zbrani na komemoraciji za pokojnim tovarišem Tonetom Tomšičem, se zaklinjamo, da bomo neizprošno — kot znajo to samo komunisti — maščevali smrt Toneta Tomšiča in padle bojevnike za osvoboditev slovenskega naroda. Da bomo zadržali v prah belogardistično tolpo in položili, če bo treba, tudi svoja življenja prav tako kot naš tovariš Tone za nacionalno in socialno osvoboditev slovenskega naroda in delovnega ljudstva, katerega veliki sin je bil naš Tone.

Priseegamo, tovariš Tone, da bomo naše kadro in slovenski narod vzgajali in vodili po Tvojem primeru neustrašeno v lepšo in srečnejšo bodočnost.

ON MAŠČUTU SMRT TONEJA TOMŠTČA!
SMRT FAŠIZMU - SVOBODO NARODU!
DELO ČASTI IN OBLASTI!

Notranjski Okrožni Komitet
Komunistične Partije Slovenije.

OSVOBOJENO SLOVENSKO OZEMLJE - POTRDITEV PARTIJSKE LINIJE

Zgodilo se je, kar se je zdelo onakljivcem, obupancem in oportunistom vseh odtenkov še pred dve na mesecema nemogoče:

Oborožena pest slovenske partizanske vojske je sredi italijanskih in nemških imperionalističnih ključ sredi stoletnega avstrijskega zob oboroženih fašističnih armad osvobodila znatno delo zaslužnjene slovenske ozemlja.

Osvoboditev pomembnih slovenskih predelov najzgo vrnitve potrjuje pravilnost linije, ki jo že ves čas okupacije zastopa naša Partija.

Prvotajski preglas Centralnega odbora Komunistične Partije Slovenije je naslovil partizanom sledeči poziv:

"V vas so uprte oči vsega slovenskega naroda in vsega sveta. Vi ste ponos slovenskega ljudstva, njegove upornosti njegove srečnejše bodočnosti. Pred vami so odločilne bitke. Bitke sovražnika nemusim. Ite no - trebite ga z naše zemlje, očistite ped za pedjo našo grudo razbojniških fašističnih tolpi! Naj vam bodo primer herojska boja Rdeče armade in uspehi vaših srbskih, črnogorskih in hrvaških tovarišev partizanov! Borite se za orožje in pomožite svoje vrste! Smelo naprej, v nove boje, do popolne zmage slavne partizanske zastave!"

Prvomajski poziv Centralnega Odbora naše Partije in uresničenje tega poziva nikakor nista bila slučajna. Bila sta sad linije, aktivnosti in uspehov celotne KPI pod vodstvom njenega, v burnih valovih množičnega političnega delovanja in v ognju težkih partizanskih bojev preizkušenega Centralnega Komiteja. Bila sta rezultat enoletnega množičnega in vojaškega dela KPS, rezultat, k kateremu je Partija stremela od vsega začetka našega partizanstva in za katerega se je najočločnejše zavzemala v Osvobodilni fronti slovenskega naroda.

Ko je dala Partija pred letom dni pobudo za slovensko partizanstvo, je naletela pri vseh oportunistih na odklonilno stališče. Za neverno in posmehovalno majanje z glavo, pri tako imenovanih "strokovnjakih" pa na ogorčen odpor, česar da niti slovensko ozemlje niti slovenski človek nista prikladna za partizansko taktiko in partizanski boj. Le njeni najzvestejši sodelavci iz drugih skupin, zbrani v izvršnem odboru Osvobodilne fronte so jo podprli in skupaj z njo dosegli, da je linija partizanskega oboroženega odpora postala linija vse Osvobodilne fronte.

Že prvi polletni rezultati partizanskih bojev so dali prav Centralnemu odboru Partije in Izvršnemu odboru OF ter jasno in glasno demantirali vse "neverne Tomaže". Kljub strahotnim začetnim težavam se je slovensko partizanstvo, čigar pionirji, prvi borci in prvi padli heroji so bili predvsem sinovi naše Partije — utlo zmagovito pot.

Z zimo so se težave podesetorile in postokerile. Mrazu in fašističnim kroglam sta se pridružili izdajalska gonja bele garde in dezertiranje neprekaljenih elementov. Notranji sovražniki slovenskega naroda so začeli zmagoviti hura — zima bo napravila partizanstvu kraj.

Toda zmotili so se. Partija se ni zbala svoje odgovornosti. Njen CK je prevzel pred Osvobodilno fronto jantvo, da bomo zimo vzdržali. V najhujši mraz so šli med partizane novi in novi partijci, ki so z so z osebnim primerom in prepričevalno besedo dvignili padlo moralo.

Slovensko partizanstvo se je zakalilo, pridobilo si je zaupanje širokih ljudskih plasti, postalo je sposobno za pomladansko ofenzivo.

Ko ugotavljamo uspehe Partije v izrazito vojaškem pogledu, se hkrati jasno zavedamo, da bi bili ti uspehi popolnoma nemogoči, če ne bi bila partija na vseh področjih osvobodilne borbe in Osvobodilne fronte zastopala pravilne linije ter razvila kar največje aktivnosti. Boj za enotnost in organizirani odpor slovenskih narodnih množic, nepomirljiva borba proti beli gardi, odločno razkrinkanje bratomorskih namerov Draže Mihajloviča in njegovih slovenskih agentov, množična protifašistična borba v Ljubljani in njeni okolici - vse to je ustvarilo tisto stisko fašističnih okupatorjev v "Ljubljanski provinci", iz katere so se razvili temeljni politični pogoji za neposredno osvobajanje slovenskega ozemlja. In ta množična aktivizacija slovenskega naroda je bistvena zasluga Osvobodilne fronte, njenega vodstva in pravilne partijske linije v OF.

Borba in uspehi Osvobodilne fronte so bili dovolj veliki, da so jo razvojno stopnjo, da je privedlo "Delo" lahko zapisalo:

"Dejstvo, da se je OF v nekem smislu razvila do 'države v državi', je hkrati vrhunec dosedanjega razvoja slovenskega narodnega osvobodilnega gibanja. 'Država v državi' ne more dolgo obstajati. Oblast je namreč lahko samo ena, ali pa doživi resne poraze."

Iz pravih ugotovitev so sledila tudi pravilna dejanja: prešli smo k ustvarjanju ene same oblasti, k uničenju nasilniške oblasti okupatorjev.

Naša Partija zre s ponosom na sadove svoje enoletne borbe za osvoboditev, združitve in samoodločbo slovenskega naroda, za srečno bodočnost delovnega ljudstva Slovenije. Hkrati se zaveda, da komunisti ne smejo nikoli počivati na laurikah in da so pred nami še silne težave. Hočemo jih premagati in vemo, da jih bomo premagali. Povdarjamo pa, da je za uspešno nadaljevanje borbe nujna naslednja premočrtna linija Partije, naše partizanske vojske in vse OF:

1.) V vojaškem pogledu - sistematično in maksimalno uničevanje sovražnikove žive sile, maksimalno pridobivanje orožja, nenehno utrjevanje in pomnoževa

nje naše partizanske žive sile, mobilizacija vsega zaledja za partizansko fronto, širjenje svobodnega teritorija, maksimalna izpopolnitev in razvoj partizanske taktike.

2.) V političnem pogledu - uničenje bele garde, maksimalni razvoj agitacije in propagande, ši - roka, živa in neumorna objasnjevalna kampanija med slovenskim ljudstvom, aktivizacija osnovnih ljud - skih množic, trdna povezanost s slovenskim sred - njim kmetom, vzpostavljanje nove narodne in ljud - ske oblasti kot vzorne demokratične oblasti, vzpo - stavitev vzornega reda in javne varnosti na osvo - bojenem ozemlju, sprostitvev vseh pogojev za revo - lucionarno demokratični razvoj, ki ga terjata slo - venska narodna in ljudska korist.

Osvobodilna fronta slovenskega naroda, njen neomejeni, množični značaj, njena rev. demokratična vsebina, njeno utelešenje slovenske ljudske enotno sti ostanejo Partiji slejkoprej temelj njene mno - žično aktivnosti. Po eni plati principialna nepopu stljivost v vseh načelnih vprašanjih sočasnega razvoja slovenske osvobodilne borbe, po drugi pla - ti pa kar največja lojalnost do vseh iskrenih in lojalnih sodelavcev - taka je splošna politična linija Partije, ki nudi tudi vse politično in mno - žično jamstvo za nove in odločilne vojaške uspe - he slovenske partizanske vojske.

Peter Krlan

KREPTIMO SLOVENSKO NARODNO VOJSKO!

Smo na pragu odločilnih bojov za slovenski narodni obstoj. Prvi pogoj, da si priborimo narodno in socialno svobodo je, da si zgradimo močno, enotno in disciplinirano ljudsko vojsko, ki ne bo klonila pred najtežjimi nalogami. Ali že imamo tako vojsko? Slovensko ljudstvo si je pod vodstvom Komunistične Partije in Izvršnega odbora Osvobodilne fronte že izgradilo in skovalo močno partizansko vojsko. Iz najhujših četih slovenskih partizanov so se letos razvili močni odredi, ki so v borbi z okupatorji dosegli že slavne zmage, ki bodo večno zapisane v zgodovini revolucionarnih bojov slovenskega naroda. Kje so danes vsi tisti obrekovalci slovenskega ljudstva, ki so trobili na vsa usta, da slovensko ljudstvo ni zmožno braniti s puško v roki svoj dom in čast naroda. Prav nič ne bomo pogrešili, če rečemo, da je vse slovensko ljudstvo en sam junak Boj, ki ga bide vodila slovensko ljudstvo s tako močnim sovražnikom je zadosten dokaz, da je laž vse tisto, kar so razni izdajalci svojega naroda o slovenskem ljudstvu govorili.

Če hočemo našo partizansko vojsko še krepkeje zakaliti, kot je bila dosedaj, da bo žela še večje uspehe, si moramo odkrito priznati, da moramo v naši partizanski vojski izboljšati še celo vrsto stvari. Komunistična Partija poziva vse svoje člane, onladince, partizane, partizanke, komandirje, komandante in politkomisarje, da slede njenemu pozivu, naj vsak sodeluje z vsem svojim revolucionarnim elanom pri izgradnji slovenske partizanske vojske, ki je ponos slehernega poštenega Slovenca. Dejstvo, da so slovenske partizanske čete že letos izvojevale tako sijajne zmage, še ne pomeni, da v vrstah naše vojske še ni mnogo česa izboljšati ali popraviti. Pred nami so najtežji boji, ki jih bo morala bojevati slovenska partizanska vojska. Svoji nalogi bo kos le, če bo iz svojih vrst izločila vse, kar ne spada v na-

rodno osvobodilno vojsko.

Prava narodno osvobodilna vojska mora biti pred vsem brezmejno vdana svojemu ljudstvu. Ta vdanost mora priti do izraza v hrabrosti vsakega posameznika v borbi proti vsem sovražnikom slovenskega naroda, to je okupatorjem in domačim izdajalcem iz vrst bele garde, mihajlovičevcem itd. Samo vojska, ki je s svojim narodom tesno povezana in ki v vsakem pogledu ščiti interese svojega naroda, je sposobna izvojeveti velike uspehe. Armada, ki je tesno povezana s svojim narodom, je nepremagljiva. Dokaz za to nam nudi Rdeča armada. Ljudska vojska v dobi narodne revolucije mora biti lojalna do vseh plasti slovenskega naroda, izvzemaši seveda belo gardo in druge narodne izdajalce. Odkrito si moramo priznati, da so nekatere edinice v tem grešile. Nobenih nerodnosti ne bomo mogli več trpeti! Posamezni komandirji in komisarji še vedno niso popolnoma razumeli nalog, ki so jim bile dane glede njihovega odnosa do naroda. To opozorilo pa seveda še ne pomeni kakršnega koli popuščanja proti beli gardi. Ravno narebe! Treba je biti do skrajnosti proti temu zahrbtnemu sovražniku čujoč.

Za vsako vojsko je nujno potrebno, da je čin bolj enotna in zlita v eno samo armado. Še posebno pa velja to za partizanske odrede, ki so nujno navezani v borbi drug na drugega. Tudi v tem pogledu nekatere edinice grešijo, o čemer pa je bilo že dosti govora. Dolžnost partijcev je, da v tem pogledu zavzamejo pravilno stališče in da vložijo vse svoje moči in avtoriteto, da se to stanje čim prej popravi.

Še nekaj besed o disciplini! V vsaki armadi je nujno potrebna disciplina. Posebno pa velja to še za partizanske odrede. Vojske brez discipline si ne moremo zamisliti. Zakaj je potrebna v vojski železna disciplina? Zato, ker je to eden izmed prvih pogojev za uspešno bojevanje. Vojska brez discipline je navadna tolpa, ki je že vnaprej obsojena na poraze, zato ker lahko dela vsakdo, kar pač hoče. Vojska pa, v kateri vlada železna disciplina, ima

že vnaprej jamstvo, da bo v borbi znagovalka. Primer za to imamo zopet v Rdeči armadi, kjer vlada takšna železna disciplina. Ni pa to nasilna disciplina, kakor je imamo na primer v drugih armadah, temveč je to samodisciplina, saznovana na zavednosti in političnem prepričanju naroda in vsakega posameznika borca. Temelj take discipline je breznežna ljubezen do pravične stvari svojega ljudstva. V borbi in v zboru mora vladati stroga disciplina, brez ugovarjanja je treba izviševati vse naredbe starksin. To pa seveda ne pomeni rušenja pravih tovariških odnosov med komandnim sestavom in borci.

Kakšen mora biti sleherni partizan? Partizan je prostovoljno prišel za puško, da se bori za svoj narod, ki je v kreppljih krvavega okupatorja. Cilj vsakega partizana mora biti težnja, da čim več doprinese za svobodo svojega naroda. Partizan mora biti breznežno vdan svojemu narodu, junaško mora prenašati vse težave partizanskega življenja, pomanjkanje v hrani, obleki in drugih udobnostih. Partizan mora biti v občevanju z ljudstvom prijazen, posebno še, kadar pride v vas. Naloga partizana je, da budri ljudstvo k še večji borbi proti okupatorju. Partizan mora dalje pomagati ljudstvu pri organizaciji nove oblasti, to je vaških Narodno-osvobodilnih odborov.

V zadnjem času se tudi večkrat opaža, da se prenealo spoštuje narodna in vojaška lastnina. Posebno velja to za avtomobile, motocikle, kolesa in konje. Dovolj je tega začetniškega anarhizma in je skrajni čas, da se napravi v tem pogledu red! Tisti, ki ste odgovorni za red, vas pozivamo, da se zavodate svojih dolžnosti!

Končno je dolžnost partizanskih komand, da pomagajo revnemu ljudstvu v prehrani in drugih stvareh, kolikor je to le v njihovi moči. Kajti lažje pridejo do hrane partizanske enote kakor pa najrevnejši vaški ljudje. Skratka: dolžnost slehernega partizana je, da se požrtvovalno bori za svobodo svojega naroda, da je njegov zaščitnik in da mu povsod pomaga.

Jernej Posavec

Kmetu zemlja!

Zemlja pripada tistemu,
ki jo obdeluje.

Slovenski kmet je tik pred uresničenjem svojih stoletnih želja. Narod, ki je danes v najtežji borbi proti okupatorjem, se bori tudi za slovensko zemljo. Izgnati s slovenske zemlje ne le okupatorje, ampak tudi vse tiste petokolončce, ki so oropali slovenskega kmeta njegove zemlje, je cilj OF; to je tudi cilj in želja slovenskega kmeta.

V vprašanju zemlje Komunistični Partiji danes ni treba šele iskati nekakšne smernice. Zemlja pripada tistemu, ki jo obdeluje. To je program Partije od vsega početka. In danes, ko ta program postaja dejstvo in široke plasti kmečkega ljudstva vidijo, da se njihove sanje uresničujejo, nam ni potrebno nič drugega, kot da se dom držimo tega.

Sklep Izvršnega odbora Osvobodilne fronte o razlastitvi tujih veleposessnikov in domačih izdajalcev ter razdelitvi njihove zemlje je napravil globok vtis na široke sloje kmečkega ljudstva. Kako tudi ne? Tisoči kmečkih družin, ki so doslej skromno životarile in stradale ob pičlih dninah, ki so jih prejemale za svoje žulje, dočim so se njih gospodari valjali po svetovnih letoviščih v razkošju in izobilju, bodo prišli do svoje zemlje in s tem do sredstev za dostojno preživetje. Za kar so naši dedje krvaveli v nešteto "pantih", se uresničuje. Nikoli več ne bodo srage slovenskega tlačana redile tujega nogotca, ki čestokrat niti vedel ni, odkod mu prihaja bogastvo, ki mu ga pošilja njegov valpet. Nikoli več ne bo slovenski kmet preklinjal krvavih žuljev, ker kljub trdemu delu ni mogel nasititi svoje družine. Odslej bo slovenski kmet sam svoj gospod in sadove svojega dela bo užival sam s svojo družino. Treba je čimprej poskrbeti, da ta zemlja ne bo le žala mrtva, te mveč da pride v last tistim, ki so zato upravičeni.

To je naloga Razlastitvenih odborov, ki se morajo takoj izvoliti v svobodnih volitvah po vsem osvobojenem ozemlju. Ta naloga pa ni tako lahka. Nika - kor se ne sme ponavljati, kar se je zgodilo v ne - kem primeru, ko si je najbogatiji kmet v vasi, ki niti svojega polja ne more obdelovati v redu, pri - lastil najlepše parcelo razlaščene zemlje, češ drugi tako nimajo živine, da bi mogli zemljo obde - lovati. Pri vsem tem mu pa bajtarji in dninarji, ki bi bili prva upravičeni do te zemlje, niso upali ugovarjati, ker so v veliki meri odvisni od njega. Posojal jim je namreč živila, ki jim morajo šele odslužiti z dolom. Skrbeti moramo za to, da se kaj takega ne bo več dogajalo. Naloga vseh komunistov in aktivistov OF je, da stavimo vse svoje organi - zacijske sposobnosti na razpolago Razlastitvenim odborom, v katere spadajo le tisti, ki so upraviče - ni do razlaščene zemlje. Ti odbori se morajo otre - sti vsakega kulškega vpliva. Ne pohlep po zemlji, ampak potreba mora biti merilo za delo teh odbo - rov. Ker mnogi upravičenci ne bodo imeli lastne ži - vine in orodja, morajo odbori skrbeti za to. V vsa - kem oziru jim bo šla na roko, kolikor največ mogo - če, vojaška komanda. Zato naj se obračajo na najbli - žje partizanske enote, ki jim bodo pomagale, da bodo zemljo čim intenzivneje obdelali. Kot nagrada za opravljeno delo naj se potem del pridelkov od - stopi za njeno uporabo.

Brez dvoma se bodo še tu in tam porajale težave, ki pa nas ne smejo ovirati, da ne bi dos - ledno stremeli za tem, da pride zemlja res v roke tistim, ki so je najbolj potrebni. Mogoče bo treba tu in tam posredovanja, dokazovanja ali pa bo celo potrebno podvzeti ostrejša mere, da se zatre v posameznikih pohlep po zemlji na škodo upravičenih. Vsekakor bo boljše tako, kakor pa do - pustiti, da se ruši načelo in ustvarja nova kri - vica, ki bo rodila nezaupanje in kazala videz pri - stranosti.

V tem vprašanju posebno komunisti ne sme - mo in ne moremo delati pogrešk. Naše naloge in

dolžnosti so jasne. Kdor i ma čut za pravico, se bo tudi v ten, čeprav važnem vprašanju, kaj hitro znašel. Vsi aktivisti pa glejmo, da postanemo bolj samoiniciativni, ker se bo pojavljalo nešteto vprašanj in problemčkov, ki jih bo treba reševati z obzirnostjo in veliko tenkočutnostjo na licu mesta. Brezpogojno pa si moramo zgraditi močno oporo vprav v Razlastitvenih odborih, ki bodo odraz našega dela in naše sposobnosti.

GRADIMO DEMOKRACIJO!

Kdo bi mogel ugotoviti, koliko je bilo že prelitega črnila in izrečene demagogije na račun demokracije v zadnjem stoletju? Saj so tudi vse naše domače politične stranke imele demokratična gesla. A kakšna je bila demokracija, ki so jo izvajali, kadar so bili na oblasti, smo vsi občutili. Danes pa je prvič v zgodovini tudi slovenskemu narodu res omogočeno, da si po demokratičnih načelih, brez vsakega pritiska izvoli svojo oblast, ki bo zares odgovorna naravnost svojim volilcem in bo neposredno pod njihovo najstrožjo kontrolo.

Komunistična Partija, ki že od vsega začetka stoji na strogo demokratičnem stališču, ima danes hvaležno nalogo, da svoje znanje in bogate izkušnje da na razpolago slovenskemu ljudstvu, da bo znalo to pridobitev tudi v polni meri izrabiti.

Mi komunisti si moramo biti na jasnem, da še ni demokracija, če na vaškem sestanku oderuh, katerega se boji polovica vaščanov, predlaga svojega prijatelja v Narodno - osvobodilni odbor. Ta njegov prijatelj bo morda še njega. Tak odbor bo bržkone služil vaškemu magnatu, ki bi ga znal pred vsem uporabiti v lastne namene.

Takšni pojavi, ki se že dogajajo in se bodo še pojavljali tem česče, čim bližje prihajamo popolni osvoboditvi Slovenije, lahko demokracijo popolnoma kompromitirajo, posebno v očeh revnega ljudstva, ki se zlasti po deželi čuti še vedno manjvredno od

in kar ne more verjeti, da je takorekoč
čez noč postal enakovreden član človeške družbe.

Vsi aktivisti OF, posebno pa še komunisti, mora-
mo tem ljudem posvetiti največ pozornje. Oni so naša
hrbtenica in bodo jutri temelj bodoče oblasti. Mo-
ramo jih aktivizirati in usposobiti za delo v od-
borih. Njihov čut manjvrednosti ni v ničemer utome-
ljen. To so ostanki fevdalnega tlačanstva in tiste
"demokracije", ki je odmorjala človeku pravice po
njegovi močnji. Danes pa ne odloča več mošnja, niti
priporočilno pismo ministra, bana ali direktorja
pač pa neomadežovan značaj brezpogojno poštenje,
nesebičnost, vdana zavest pripadnosti slovenskemu
narodu in ljudstvu. To je še posebno važno zato,
ker se danes oblast gradi od spočaj.

Prav zato pa moramo posvetiti vaškim osvobodil-
nim odborom vso pozornjo, da že v kalu zatremo vsak
pojavi šabotaže. Nikakor ne smemo zapirati oči pred
dejstvom, da prav demokratično načelo, omogoča raz-
nim avanturistom, političnim strmem, vaškim odo-
mhom in celo prikritim agentom bele garde, da se
vtrpinotapijo v odbore, jih skušajo diskreditirati
in minirati.

Tej nevarnosti se bomo izognili samo s tem, da
bomo revnim in manj promožnim kmetom čim prej vco-
pili čut enakovrednosti, in samozavesti in jih po-
litično dvignili do spoznanja, da je njihova bodo-
ča usoda popolnoma v njihovih rokah. Moramo jim
predočiti nevarnost, ki jim grozi, če ne bodo sami
posegli v politično dogajanje in se v polni meri
poslužili demokracije, ki jim nudi vse možnosti in
polno jamstvo, da svoje težnje v največji meri u-
resničijo. Pri tem pa jim moramo resno pomagati, da
se bodo otresli zajedavcev slovenskega naroda.

Prav zato, ker nam demokracija ni samo fraza,
pač pa bistven del našega programa, prav zato ljud-
stva v njegovih demokratičnih pravicah, ampak go-
bomo ravno nasprotno izpodbujali na vsakem koraku,
da se jih v polni meri poslužuje, poslužuje tudi v
tem, da bo strogo kontroliralo delo odborov in
vsak poskus kakršnega koli zavajanja na stranpot
tako, onemogočilo.

Če bodo Narodno - osvobodilni odbori sestavljeni po teh vidikih, potem bo bodoča oblast res demokratska, ker bo to oblast slovenskega ljudstva.

Naloge aprovizacije na osvobojenem ozemlju

Na osvobojenem ozemlju prevzema slovensko ljudstvo oblast. To je tako elementaren dogodek, tako nov korak v zgodovini delovnega ljudstva Slovenije, da ga je treba šele dojeti v vsej njegovi širini in globini. Delovno ljudstvo Slovenije čaka vse polne naloge, ki jih mora sprijeti in pravilno reševati. Naloga Komunistične Partije Slovenije je pomagati ljudstvu z nasvetom in dejanjem pri reševanju perečih vprašanj. Stvariteljska sila delovnega ljudstva, uravnana na pot, ki ji jo kaže njena avantgarda, bo sposobna reševati celo vrsto perečih nalog pred katero jo stavlja nagel razvoj dogodkov.

Eno izmed takih vprašanj, katerega se je treba takoj lotiti, je vprašanje aprovizacije na osvobojenem ozemlju. Praktična in uspešna rešitev tega vprašanja bo krepila našo nadaljno borbo s tem, da bo napravila delovno ljudstvo osvobojenega dela Slovenije glede aprovizacije neodvisno od zunanjih in notranjih sovražnikov, s tem bo tudi drugo vprašanje rešeno - vprašanje prehrane in preskrbe naše zmagovite narodne vojske. Gre torej za prehrano in preskrbo civilnega prebivalstva in za prehrano narodne partizanske vojske.

Ni več oblasti, ki bi bila iznad ljudstva in na katero je delovno ljudstvo v primeru potrebe zaman naslavljal svoje prošnje. Ljudstvo samo ima oblast in samo mora najti rešitev vprašanja svoje aprovizacije, ne pa pasivno čakati čes, tisti ki me je osvobodil, bo tudi nadalje skrbel zame. Konkretno: Narodno-osvobodilni odbori, ali kjerteh ni, terenski odbori OF morajo v okviru celotnega aprovizacijskega načrta za osvobojeno ozemlje sami od sebe skrbeti

z. zadostno sedanje in bodočo prehrano civilnega civilnega prebivalstva svojega okrožja. To bodo dosegli na dva načina: Prvič izvesti je treba strogo kontrolo nad obstoječimi zalogami v svojem okrožju in kontrolirati njih potrošnjo. Taka kontrola se ne pomeni rekvizicije. Pristojni odbori tega ne smejo izvrševati mehanično, temveč morajo istočasno politično in socialno vzgajati ljudstvo s pojasnjevanjem, da je potreba skupnosti nad svojevoljno potrebo poedinca in da je skupno reševanje vprašanja aprovizacije potrebno za nadaljno borbo in za osvoboditev. V kolikor bi se pojavili v tem ali onem okrožju posamezniki, ki bi ne hoteli razumeti položaja, ki bi iz dobičkarskih ali političnih razlogov sabotirali skupne napore pri reševanju aprovizacije, ki bi prikrivali zaloge ali celo z njimi zaigrali sovražnik, takim ljudem je potrebno energično povedati, da so za vselej minili časi, ko je ob polnih zlogah grščaka, veleposestnika ali vaškega odornika stradala večina vasi. V takem primeru je potrebna energična intervencija narodne oblasti. Iz obstoječih previškov zalog je potrebno napraviti čim večje rezerve življenskih potrebščin, ki bodo služile tako civilnemu prebivalstvu kakor tudi narodni vojski. Rezerve morajo biti seveda vskladiščene na kraju, ki je kakor koli nedostopen reparskemu sovražniku ali njegovim napadom iz zraka. O takih rezervah je treba obveščati pristojne oblasti, bodisi civilne ali vojaške.

Samo gospodarjenje z obstoječimi zalogami seveda ne zadošča. Treba je skrbeti tudi za pridelek novega živeža in za pravočasno preskrbo s potrebščinami, ki jih je še mogoče dobiti. Narodno-osvobodilni odn. terenski odbori morajo skrbeti za to, da se bo pridelalo čim več najpotrebnejšega živeža. V ta namen je zelo koristno, da razpravlja vseh vas na posebnem zborovanju o posvkih, ki jih je še možno napraviti, o senenu, o medsebojni pomoči pri delu, o skupni uporabi poljedelskega orodja, vprežne živine itd. Tudi tu je treba v ljudstvu buditi zavest skupnosti ter istočasno vršiti neke vrste kontrolo nad materialnimi in živimi re-

lovnimi silami. Konkretno gre za mobilizacijo materialne in žive delovne sile, to je za skupno uporabo potrebnega orodja ter za ustvaritev posebnih delovnih čet, ki bodo s svojim delom intervenirale povsod kjerkoli bi se pokazala potreba. Tako je neka partizanska edinica mobilizirala Narodno zaščito za pomoč pri košnji, mladino za nabiranje gob. Treba pa bo misliti, zlasti v šolskih počitnicah na mobilizacijo mladine v svrhe zbiranja stare obleke, železja itd. V zvezi s temi četami ali pa v zvezi z velikim dotokom beguncev pa se bo pokazala še ena potreba - potreba po skupnih kuhinjah. Istočasno in obenem kot vprašanje prehrane civilnega prebivalstva je treba reševati tudi vprašanje Narodne partizanske vojske. Naj nam služi v tem pogledu primer Sovjetske Zveze, kjer so letošnji praznik Prvega maja proglasili za praznik dela, da bi - kakor je rekel tovariš Stalin v svojem prvomajskem dnevnem povelju "...nudili vojski čim večjo pomoč, da bi dobila fronta čim več ... kruha, mesa, rib in sadja." Za vsakega Slovenca, ki se zaveda velikega pomena današnjih borb, velja načelo: Vse za narodno partizansko vojsko! Slovensko delovno ljudstvo ve in razume, da je to njegova vojska, ki se bori zanj in njegovo svobodo, da to ni armada protiljudske države, ki je držala vojsko predvsem za zaščito gospode proti ljudstvu, ki pa je povsem odrekla, ko je bilo treba braniti deželo pred zunanjim sovražnikom. Ljudstvu je treba pojasnjevati potrebo trdne, usodne povezanosti med vojsko in zaledjem. Organizirati je treba prehrano vojske na kolektivni podlagi. Tudi tu je treba skrbeti za to, da bo sodeloval pri prehrani narodne vojske vsak posameznik in vsa vas. Ravno vprašanje prehrane je tisti barometer, ki bo jasno pokazal, kdo čuti z ljudsko skupnostjo in kdo se je samo potuhnul ter samo z besedami kaže svojo pripadnost ljudstvu. Tudi za vojsko je treba ustvarjati rezervna skladišča ter o njih obveščati komando najbližjih čet.

Pri reševanju prehrane civilnega prebivalstva in prehrane narodne vojske pa velja zloraba v sebične namene in vsaka sabotaža za zločin, enak izdajstvu.

ZA PRAVIČNO OSVOBODILNO SODSTVO

Komunistična Partija Slovenije je bila vedno in bo vedno za dosledno ljudsko demokracijo. Tega svoje-
stališča ni le vedno zagovarjala v teoriji, temveč se
je vedno - čeprav mnogokrat osamljena - zanj tudi bo-
rila proti vsem zakritim in odkritim diktaturam. Čim
pa so bili z osvoboditvijo dela Slovenije ustvarjeni
pogoji, je bila Komunistična Partija med prvimi, ki je
dala pobudo za vzpostavitev ljudske politične obla-
sti v obliki res svobodno izvoljenih Narodno - osvo-
bodilnih odborov.

Ljudska oblast pa se ne razteza samo na politič-
no - upravno ter gospodarsko področje. V svrhu reda
in zakonitosti, v svrhu ohranitve in okrepitve ljud-
ske oblasti in zaščite skupnih koristi slovenskega
ljudstva je potrebno, da se narodna ljudska oblast
razširi tudi na področje sodstva.

Gre konkretno za borbo proti notranjim sovražni-
kom slovenskega naroda, sovražnikom njegove oblasti
in skupnih interesov. Že samo poznavanje glavnih sov-
ražnikov slovenskega naroda nam bo pokazalo, kakšno
mora biti v tem trenutku osvobodilno sodstvo, da bo
res ustrezalo svojemu edinemu namenu: Zaščititi narod
v njegovih najtežjih trenutkih.

Prvi izmed najbolj zagrizenih, najbolj podlih in
zahrbtnih sovražnikov narodne in ljudske oblasti jo
bela garda. To so bivši oblastniki in njihovi podrep-
niki, ki so se v svoji onemogli borbi za protiljudsko
oblast proti novi porajajoči se narodni in ljudski
oblasti pogreznili s položaja političnih nasprotni-
kov in protiljudskih izkoriščevalcev do navadne izda-
jalske tolpe. Ta tolpa se bori proti slovenskemu na-
rodu z izdajanjem, sabotажami, z zastrupljanjem ži-
vil, z zahrbtnimi oboroženimi napadi na borce za slo-
vensko svobodo itd. Jasno je, da je neizprosna borba

proti beli gardi pravtako temeljni zakon osvobodil-
nega boja, kakor je njegov temeljni zakon neusmilje-
no uničevanje okupatorjev. Uspešne borbe proti okupa-
torjem brez boja proti njihovim pomočnikom v zaledju

- proti peti klasi-ni. Bela garda se bori zoper zakonito narodno oblast in naloga osvobodilnega sodstva je, da dokončno uniči tega zločincea.

V drugo vrsto sovražnikov narodnih interesov spadajo tisti, ki iz egoističnih -- ne političnih vzrokov -- škodijo ljudski skupnosti, n. pr. s prikri-
vanjem zalog življenjskih potrebščin, orožja, s sa-
molastnim prisvajanjem oblasti, z zavajanjem in te-
roriziranjem ljudstva ob priliki volitev itd. Tudi
tu je ljudstvo tisto, ki je neposredno prizadeto in
je zato ljudstvo poklicano, da napravi red in uvede
zakonitost v vse javno življenje.

Da po lagu vsega tega moremo glede osvobodil-
nega sodstva poudariti naslednje:

Sovražnik prve vrste je zahrbtnen in zakrinkan,
pa brezkompromisen. Sovražnik druge vrste je sicer
manj spreten, zato pa zaradi svojega vpliva tem ne-
varnejši ter bo skušal izvajati ves svoj vpliv na
okolico, da bi se okoristil z novim položajem.

Iz te označbe narodnih sovražnikov pa nujno
sledi, da bo osvobodilno sodstvo v polni meri uspeš-
no izvrševalo svoje naloge, če bodo sodniki najbolj
zavedni ljudje, ki so obenem brezkompromisni borci
za narodno in ljudsko oblast. Osvobodilno sodstvo
se zaradi tega ne bo smelo pustiti zapeljati v svo-
jem poslovanju od nikakih osebnih, političnih ali
laži -- verskih čustev. Posilci novega osvobodilnega
sodstva bodo morali biti pripravljeni, da prevzame-
jo na sebe vso odgovornost pred ljudstvom za naj-
strožje kazni tudi takrat, ko bi se pustila ta ali
ona plast zapeljati k popuščanju. Mislimo tu na kon-
kreten primer, ko je neka skupina ljudi prosila us-
miljenje za kaplana, ki je šel v svoji borbi proti
novi narodni oblasti tako daleč, da je na čelu obče-
rožene tolpe belogardistov z orožjem v rokah napad-
el partizansko edinico, ki je ravno kar pregnala o-
kupatorja iz njegove fare.

Brez strogega, doslednega in pravičnega osvobo-
dilnega sodstva ni zaščite nove narodne oblasti in
ljudskih interesov.

CENA
1 LIRA - 15 PFEN.